

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/27/2017
Identifikačné číslo spisu: 5113223687
Dátum vydania rozhodnutia: 06.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5113223687.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v spore žalobcu O.. C. P., nar. XX. E. XXXX, bytom Q. XXXX/XA, W., zastúpeného KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Tajovského 3, Banská Bystrica, IČO: 36 851 574, proti žalovanému OMEGA- ENERGO SK s.r.o., so sídlom Kopčianska 10, Bratislava, IČO: 47 067 969, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdého 17, Žilina, IČO: 36 436 640, o určenie neplatnosti rozhodnutia, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 14Cob/115/2016-148 z 28. marca 2017, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

II. Žalobca m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 10Cb/150/2013-43 zo 14. októbra 2014 zamietol žalobu o určenie neplatnosti uznesenia č. 1/2013 - zmena sídla spoločnosti, uznesenia č. 2/2013 - zvýšenie základného imania a uznesenia č. 3/2013 - zmena spoločenskej zmluvy, ktoré prijal jediný spoločník O.. E. R. pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia, a to rozhodnutím z 15. apríla 2013. O náhrade trov konania nerozhodol s tým, že o nej rozhodne samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 14Cob/115/2016-148 z 28. marca 2017 tak, že prvou výrokovou vetou uznesenia zamietol návrh žalovaného na prerušenie odvolacieho konania a druhou výrokovou vetou uznesenia zrušil rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 10Cb/150/2013-43 zo 14. októbra 2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že návrh na prerušenie odvolacieho konania odvolací súd zamietol s poukazom na to, že relevantným dôvodom na prerušenie predmetného odvolacieho konania nemôže byť dovolanie (mimoriadny opravný prostriedok) podané voči právoplatnému rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline, č. k. 13Cob/209/2015-280 z 18. mája 2016. K

momentu rozhodovania odvolacieho súdu tiež nebolo zistené, že by návrhu žalovaného na odloženie právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia Krajského súdu v Žiline z 18. mája 2016 bolo vyhovené v konaní o podanom mimoriadnom opravnom prostriedku. Keďže podaním dovolania sa zo zákona neodkladá právoplatnosť a ani vykonateľnosť napadnutého rozsudku, odvolací súd v podaní dovolania nevidel dostatočný zákonný dôvod na prerušenie predmetného odvolacieho konania. Zároveň rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože je potrebné, aby súd prvej inštancie dôsledne a v celom rozsahu posúdil všetky skutočnosti, ktoré vyplývajú z konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 10Cb/8/2013 (ktorého predmetom bolo zrušenie účasti žalobcu ako spoločníka v spoločnosti žalovaného), ktoré je právoplatne skončené, a to vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku o určenie neplatnosti uznesení jediného spoločníka pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia, ako aj vo väzbe na uplatnenú obranu žalovaného. Vo vzťahu k ďalším odvolacím dôvodom odvolací súd uviedol, že pokiaľ nebudú skutočnosti, vyplývajúce z už právoplatne skončeného konania vedeného pod sp. zn. 10Cb/8/2013, posúdené súdom prvej inštancie vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku a obrane žalovaného, nie je v odvolacom konaní vytvorený priestor na to, aby sa odvolací súd vyjadril k ďalšej odvolacej argumentácii žalobcu.

4. Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) podal dňa 17. mája 2017 (osobne na súde prvej inštancie) dovolanie. Jeho prípustnosť vyvodzoval z ust. § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“). Za vadu v zmysle citovaného ustanovenia považoval to, že odvolací súd svoje uznesenie oprel o rozhodnutie Okresného súdu Žilina č. k. 10Cb/8/2013-179 z 30. januára 2015, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/209/2015-280 z 18. mája 2016 bez toho, aby dostatočne odôvodnil, prečo by práve tento rozsudok mal byť podstatný a významný pre predmetné konanie o určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia. Tým, že odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bez riadneho odôvodnenia, tak bez ďalšieho vyjadrenia žalovaného vo veci mu znemožnil vykonávať jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd nijako nevyhodnotil, že žalobcom uvádzané tvrdenia v odvolaní neboli ním prednesené v konaní pred súdom prvej inštancie, a preto nemali byť ani dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku. S poukazom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „dovolací súd“) uznesenie odvolacieho súdu zrušil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. K dovolaniu žalovaného zaslal žalobca písomné vyjadrenie, v ktorom navrhol dovolanie žalovaného odmietnuť ako neprípustné. Poukázal na to, že v rámci dovolania žalovaný cituje určité časti z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré sú podľa neho rozporuplné, resp. s ktorými sa súd opomenul vysporiadať alebo ich nevyhodnotil. Žalovaný však tieto časti úplne vytrhol z ich kontextu a preto sú všetky jeho tvrdenia v tomto smere zavádzajúce.

6. K vyjadreniu žalobcu zaslal žalovaný písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že v plnom rozsahu zotrváva na dôvodoch dovolania.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (ust. § 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

8. Dovolanie bolo podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový procesný kódex - Civilný sporový poriadok. Dovolací súd preto prípustnosť dovolania posudzoval podľa príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku.

9. V novom Civilnom sporovom poriadku je dovolanie upravené ako mimoriadny opravný prostriedok (obdobne ako v predtým platnom a účinnom Občianskom súdnom poriadku), ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Civilný sporový poriadok právnou úpravou dovolania (podmienok, za ktorých je dovolanie procesne prípustné) a dovolacieho

konania nezaručuje, že každé podané dovolanie bude vždy prípustné a že dovolací súd sa vždy bude zaoberať aj vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia. Úspešné uplatnenie dovolania, ako mimoriadneho opravného prostriedku, je prvotne podmienené záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je procesne prípustné a až následne druhotným záverom dovolacieho súdu, že tento opravný prostriedok je aj dôvodný. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému prvotnému záveru, platná právna úprava mu neumožňuje, aby v dovolacom konaní pristúpil k vecnému prieskumu napadnutého rozhodnutia. Ak by dovolací súd posudzoval vecnú správnosť rozhodnutia napadnutého procesne neprípustným dovolaním, porušil by zákon. Pokiaľ teda dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok odmietnuť bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia. Pre opačný prístup dovolacieho súdu nedáva Civilný sporový poriadok zákonný podklad v žiadnom z jeho ustanovení. Teda, predpokladom toho, aby dovolací súd preskúmal dovolaním napadnuté rozhodnutie z hľadiska uplatneného dovolacieho dôvodu, je jeho zákonná prípustnosť. V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že nový Civilný sporový poriadok, v porovnaní s Občianskym súdnym poriadkom (platným a účinným do 30. júna 2016), výrazne obmedzuje prípustnosť predmetu dovolania (objektívnu stránku dovolania) v súlade s novým koncepčným poňatím uplatňovania princípu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku v civilnom sporovom konaní. Z tohto dôvodu preto upravuje aj prísnejšie podmienky jeho prípustnosti, v porovnaní s podmienkami upravenými v predtým platnom a účinnom Občianskom súdnym poriadku.

10. Prípustnosť dovolania predpokladá splnenie subjektívnej a objektívnej podmienky jeho prípustnosti.

11. Subjektívna podmienka prípustnosti dovolania zohľadňuje osobný aspekt tohto opravného prostriedku, t. j. to, či dovolanie podala na to oprávnená osoba. Objektívna podmienka prípustnosti dovolania zohľadňuje vecný aspekt tohto opravného prostriedku, t. j. to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné. Záver o tom, že dovolanie je procesne prípustné vyžaduje súčasné splnenie oboch podmienok, t. j. podmienky subjektívnej a podmienky objektívnej.

12. Podľa ust. § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

13. Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých môže dovolacie konanie prebehnúť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

14. Podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Základným a spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa ust. § 420 C. s. p. je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

16. V prípade, ak dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ust. § 420 C. s. p. (v posudzovanom prípade § 420 písm. f/ C. s. p.), dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie, ktoré je v ňom taxatívne uvedené, pričom k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle ust. § 420 C. s. p. dovolací súd pristúpi len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto zákonnom ustanovení.

17. Vecou samou sa vo všeobecnosti rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom sporu (žalobcom), ktorý

tvorí predmet daného sporu. Rozhodnutím vo veci samej je rozhodnutie v merite veci (tzv. meritórne rozhodnutie), teda rozhodnutie o žalobcom uplatnenom nároku, o ktorom súd rozhodol podľa hmotného práva. Pokiaľ dovolateľ napadol dovolaním uznesenie odvolacieho súdu o zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie a vrátení veci tomuto súdu na ďalšie konanie, tak takéto uznesenie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím vo veci samej.

18. Za rozhodnutie, ktorým sa konanie končí treba považovať také rozhodnutie, ktorým sa konanie skončilo bez toho, aby sa vec aj meritórne rozhodla (napríklad uznesenie odvolacieho súdu o zastavení konania v dôsledku späťvzatia odvolania, nezaplatenia súdneho poplatku, uznesenie o pripustení späťvzatia žaloby, zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie a súčasnom zastavení konania, uznesenie o odmietnutí oneskorene podaného odvolania podaného proti rozsudku súdu prvej inštancie a podobne). Za rozhodnutie, ktorým sa konanie končí však rozhodne nemožno považovať (nemeritórne) uznesenie odvolacieho súdu o zrušení rozsudku súdu prvej inštancie a vrátení veci tomuto súdu na ďalšie konanie.

19. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd uzaviera, že v posudzovanom prípade nie je splnená objektívna podmienka procesnej prípustnosti dovolania, keďže dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím vo veci samej a ani iným (nemeritórnym) rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Proti dovolaním napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu preto nie je dovolanie prípustné v zmysle ust. § 420 písm. f/ C. s. p. v spojení s ust. § 419 C. s. p.. Z tohto dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného odmietol podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

20. V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (ust. § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p.). Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3, veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (ust. § 262 ods. 2 C. s. p.).

21. Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 451 ods. 2 v spojení s ust. § 393 ods. 2, druhá veta C. s. p. a ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.